

**P R O H O D U L
DOMNULUI DUMNEZEULUI
I MÂNTUITORULUI NOSTRU
IISUS HRISTOS**

Starea întâi

1. În mormânt, Via ,
Pus ai fost, Hristoase,
i s-au spîmîntat o tirile îngere ti,
Plec ciunea Ta cea mult pream rind.
2. Dar cum mori, Via ,
i cum ezi în mormânt ?
i împîria mor ii Tu o zdrobe ti
i pe mor ii cei din iad îi înviezi ?
3. Te mîrim pe Tine,
Iisuse Doamne,
i-ngroparea î i cinstim i patimile,
Cî din stric ciune Tu ne-ai izbîvit.
4. Cel ce-ai pus pîmîntul
Cu mîsuri, Hristoase,
Ast zi ezi în mic mormânt, Ziditorule,
i din gropi, pe cei ce-au murit înviezi.
5. Iisuse al meu,
Împîrat a toate,
De ce vii la cei din iad, o, Hristoase-al meu ?
Vrei sî dezrobe ti neamul omenesc.
6. Stîpînul a toate
Mort se vede acum
i de ertîtorul gropilor celor mor ii
Se încuie-n groapî nouî ca un om.
7. În mormânt, Via ,
Pus ai fost, Hristoase,
i cu moartea Ta pe moarte o ai pierdut
i viaî lumii Tu ai izvorît.
8. Cu cei rîi, Hristoase,
Ca un rîufîctor
Socotit ai fost, dar ne-ai îndreptat pe to i
i ne-ai scos din amîgirea celui rîu.

9. Mai frumos cu chipul
Decât oamenii toți,
Ca un om se vede mort în frunte de chip,
Cel ce toată firea a-nfrumusețat.
10. Iadul cum va răbda
Intrarea Ta, Doamne,
și cum nu se va zdrobi întunecându-se,
De-a luminii Tale fulgere orbind ?
11. Dulcea mea lumină
și mântuitoare,
Cum în groapă -ntunecoasă Tu Te-ai ascuns ?
O, răbdare de nespus și negrit !
12. Nici lumea de duhuri
Nu pricepe, Doamne,
Nici mulțimea fără de trup poate povesti
Taina îngropării Tale, neștiind.
13. O, minuni străine !
O, ce lucruri noi !
Cel ce-mi dă suflare mie Se poartă mort,
Îngropat de mâinile lui Iosif.
14. În mormânt ai apus,
Dar de-al Tatălui sân
Nicum nu Te-ai desprins, Hristoase al meu.
Acest lucru e străin și nefiresc !
15. Întreaga faptură
Recunoaște-ți Tine:
Împărat adevărat, pe pământ și-n cer,
Deși în mormânt Te-ncui, Hristoase-al meu !
16. Tu-n mormânt fiind pus
Ziditor Hristoase,
Temelia iadului s-a cutremurat
și ale morților morminte s-au deschis.
17. Căci ce în palmă
Tot pământul ăine.
Sub pământ acum cu trupul Se află mort,
Slobozind pe morții cei legați în iad.
18. Din stricăre, Doamne,

Via a mea o ridici;
 Caci murind acum, la cei morii Te-ai pogorît
 i-ale iadului zvoare le-ai zdrobit.

19. Ca lumina-n sferic,
 Se ascunde acum
 Sub pământ, ca sub obroc, Trupul Domnului
 i din iad gone te întunericul.
20. Mulimeea de o tiri,
 Cea duhovnicească,
 Împreună cu Iosif și Nicodim
 Merg să îngroape pe Cel ce e ne-ntrupat.
21. Murind Tu de voie,
 În mormânt ai fost pus;
 și pe mine ce-am fost mort, lăsuase-al meu,
 De amara mea greșală m-ai scuturat.
22. S-a schimbat figura
 Prin a Tale patimi,
 Caci cu Tine-au putim toate câte sunt,
 iitor a toate cunoscându-Te.
23. Luând în pântec
 A vieții Piatră,
 Cel a toate mântuitor, iadul, a vărsat
 Pe toții morții ce din veac i-a înghițit.
24. În mormânt nou Te-au pus,
 Înnoind, Hristoase,
 Firea oamenilor, prin învierea Ta,
 După cum se cade unui Dumnezeu.
25. Pe pământ ai venit,
 Pe Adam să-l mântui.
 și pe-acesta negrind, jos Te-ai pogorît;
 Până la iad, Stâmpânul meu, l-ai cuturat.
26. Pământul de frică
 S-a mișcat, Cuvinte,
 și luceafărul lumina să i-a ascuns,
 Apunând a Ta lumină sub pământ.
27. Ca un om, ai murit
 De-a Ta voie, Doamne;
 Dar ca Dumnezeu pe morii din groapă-ai sculat

i din întunericul p catelor.

28. V rsând râu de lacrimi
 Peste Tine, Doamne,
 Cea Curat , ca o maic , a gl suit:
 „Oare, cum Te voi îngropa, Fiul meu ?”
29. Ca gr untul de grâu,
 Ce-ncol e te-n p mânt,
 Spic aduc tor de rod nou Te-ai f cut,
 Înviind pe to i urma ii lui Adam.
30. Sub p mânt Te-ai ascuns
 Ca un soare, acum,
 i-ntr-a mor ii noapte neagr Te-ai învelit;
 Ci r sai, Hristoase-al meu, mai str lucit !
31. Cum ascunde luna
 Fa a sa de soare,
 A a groapa Te-a ascuns i pe Tine-acum,
 Cel ce prin trupeasc moarte ai apus.
32. Iisus, Via a,
 Gustând moartea acum,
 Pe to i oamenii de moarte i-a izb vit
 i via a tuturor le-a d ruit.
33. Pe întâiul Adam,
 Prin p cat omorât,
 La via ridicându-l cu moartea Ta,
 Adam nou în trup Te-ai ar tat acum.
34. Cere tile cete,
 Mort întins, pentru noi,
 Te-au v zut, St pânul meu, i s-au sp imântat
 i cu aripile s-au acoperit.
35. Pogorându-Te mort,
 De pe lemn, Cuvinte,
 Iosif cel cu bun chip Te pune-n mormânt;
 Ci-nviaz , Doamne, mântuind pe to i !
36. Bucurie, Doamne,
 Fiind îngerilor,
 Întristare lor acum le-ai pricinuit,
 Cu trup mort, ca pe un om, v zându-Te.

37. Suind Tu pe cruce,
Împreun -ai suit
i pe muritorii vii; iar stând sub p mânt,
Ai sculat de-acolo pe cei adormi i.
38. Ca un leu, Tu Doamne,
Adormind cu trupul,
Ca un pui de leu Te scoli, Cela ce-ai fost mort,
Lep dând i b trâne ea trupului.
39. Cela ce din coasta
Lui Adam cel dintâi
Pe str mo ai pl smuit, e ti în coast -mpuns
i izvor cur itor ne izvor ti.
40. Se-njunghia-n tain
Mai-nainte mielul,
Iar acum Tu, p timind f r s cârte ti,
E ti f i junghiat i firea cur e ti.
41. Cine dar va spune
Chipul groaznic i nou ?
Cel ce st pâne te toate f pturile
P time te azi i moare pentru noi.
42. Cuprinzându-i spaima,
Au strigat îngerii:
„Cum Se vede mort St pânul vie ii
i de ce-n mormânt se-ncuie Dumnezeu ?”
43. Din coasta Ta, Doamne,
Cea însuli at ,
Izvor ti mie via , prin via a Ta,
i m înnoie ti i m viezi cu ea.
44. R stignit pe cruce,
Ai chemat pe oameni,
Iar curat coasta Ta împungându-se,
Tuturor iertare dai, lisuse-al meu.
45. Cel cu chip cuvios
Te g te te-ngrozit
i Te-ngroap , ca pe-un mort, cu smerenie,
De-ngroparea Ta înfrico ându-se.
46. Sub p mânt, de voie,
Pogorând ca un mort,

Tu ridici de pe p mânt, Hristoase, la cer
Pe cei ce de-acolo au c zut de demult.

47. De i Te-ai v zut mort,
Dar e ti viu Dumnezeu
i ridici de pe p mânt, Hristoase la cer,
Pe cei ce de-acolo au c zut de demult.
48. De i Te-ai v zut mort,
Dar e ti viu Dumnezeu
i pe oamenii cei mor i, pe to i, înviezi,
Omorând de tot pe-al meu omorător.
49. O, ce bucurie,
Ce dulcea mult ,
A fost ceea ce-a umplut pe to i cei din iad,
Str lucind lumina Ta-n adâncul lui.
50. Îngroparea- i laud,
Patimilor m -nchin;
i puterea Î i m resc, Milostivule,
Prin care de patimi am fost dezlegat.
51. Asupra Ta, Doamne,
Sabie-au ascu it
i-a puternicului sabie s-a tocit,
Iar cea din Eden se biruie te-acum.
52. V zând mielu eua
Pe-al s u Miel înjunghiat,
Doborât de dureri striga i-ndemna
Ca i turma s se tânguie cu ea.
53. În mormânt de Te-ngropi,
i în iad de pogori,
Dar mormintele, lisuse, le-ai de ertat
i întregul iad, Hristoase, l-ai golit.
54. De-a Ta voie, Doamne,
Pogorând sub p mânt,
Pe to i oamenii din moarte i-ai înviat
i la slava Tat lui i-ai în l at.
55. Unul din Treime,
Cu trupul, pentru noi,
Def imat moarte rabd , binevoind;
Se cutremur i soare i p mânt.

56. Urma ii lui Iuda,
Din izvor adapa
ii cu manstura demult, în pustiu,
În mormânt îl pun pe Hristosul lor.
57. Ca un vinovat, st
Cel Preadrept la Pilat
ii la moartea cea nedreaptă e osândit
ii Judecatoru-i răstignit pe lemn.
58. Îngâmfat Israil,
Uciga e popor !
Pentru ce pe Varava, pătimaș, slobozi,
Iar pe Domnul pentru ce îl răstignești ?
59. Plăsmuind pe Adam
Din pământ, cu mâna,
Pentru dânsul Te-ai făcut om firesc în trup
ii de bunăvoia Ta Te-ai răstignit.
60. Ascultând, Cuvinte,
De al Tău Părinte,
Pân' la iadu-ngrozitor Tu Te-ai pogorât,
Înviind tot neamul muritorilor.
61. „Vai, Lumina lumii !
Vai, a mea Lumină !
O, Iisuse-al meu ! O, Fiule preadorit !”
Cu amar, striga Fecioara în jelea.
62. Pizmăre popor,
Uciga blestemat !
Ruinează-te măcar, înviind Hristos,
De mahrama și de giulgiurile Lui.
63. Vino, necurate,
Uciga ucenic,
ii pricina răutății arată-mi-o:
Pentru ce-ai ajuns tu pe Hristos și-L vinzi ?
64. Iubitor de oameni
Te prefaci, nebune,
Orb, nemernic, ne-măpăcat, vânzătorule,
Tu, ce Mirul ai voit și-L vinzi pe bani.

65. Cu ce pre ai vândut
Sfântul Mir cel ceresc ?
Sau ce lucru de El vrednic în schimb ai luat ?
Nebunie-afla i, preablestemat satan !
66. De iube ti pe s raci,
i mâhnit e ti de mir
Ce se vars , cur ind suflet p c tos,
Cum pe-argin i pe-a tuturor Lumin vinzi ?
67. „O, Cuvinte, Doamne,
A mea bucurie,
Îngroparea- i de trei zile cum voi r bda ?
Mi se rupe inima ca unei maici”.
68. „Cine-mi va da lacrimi
i izvor nesecat,
Ca s plâng pe Iisus, dulcele meu Fiu ?”
A strigat Fecioara, Maica Domnului.
69. O, mun i i vâlcele
i mul imi de oameni,
Tângui i-v i plânge i cu mine to i
i jeli i cu Maica Domnului ceresc !
70. „Când am s Te mai vad,
Ve nic Lumin ,
Bucuria i dulcea a sufletului ?”,
A strigat Fecioara, tânguindu-se.
71. De i ca o piatr ,
Tare i t ioas ,
Ai primit a Te t ia; dar ne-ai izvorât
Râu de via vie, ve nice Izvor.
72. Ca dintr-o fântân ,
Din îndoitul râu,
Ce din coasta Ta a curs, noi ne ad p m
i via a ve nic o mo tenim.
73. Voind Tu, Cuvinte,
În mormânt Te-ai v zut;
Dar e ti viu i Te ridici din mor i, cum ai spus,
Cu-nvierea Ta, Mântuitorule.
74. Te cânt m, Cuvinte,
Doamne al tuturor,

Împreună cu Tatăl și Duhul Sfânt
în îngroparea Ta cea sfântă preamărim.

75. Fericim-Te totuși,
Maica lui Dumnezeu,
în îngroparea de trei zile noi o cinștim
A Fiului tău și al nostru Dumnezeu.

76. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
și s-au spălmântat oțtirile îngerești
Plecăciunea Ta cea multă preamărim.

Starea a doua

1. Cuvine-se, dar,
Să cadem la Tine, Ziditorul,
Cela ce pe cruce mâinile și-ai întins,
și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

2. Cuvine-se, dar,
Să-ți dăm slava-a toate Ziditorul,
Căci din patimi Tu ne-ai scos, prin patima Ta,
și din stricăciune totuși ne-am izbăvit.

3. Soarele-a apus
Iar pământul s-a clătit, Cuvinte,
Apunând Tu, ne-nseratul Soare, Hristos,
și cu trupul în mormânt punându-Te.

4. Somn înviator
În mormânt dormind, Hristoase Doamne,
Din cel greu somn al păcatului ai sculat
Întreg neamul omenesc cel păcătos.

5. „Una-ntre femei
Te-am născut Fiule, făr de durere;
Dar acum sufăr dureri, prin patima Ta”,
Cea curată, mult jălindu-se, zicea.

6. Susvâzându-Te,
De Părinte nedespărțit, Doamne,

Iar jos cu trupul mort, sub p mânt fiind,
Serafimii s-au înfrico at acum.

7. R stignindu-Te,

S-a rupt tâmpla templului prin mijloc
i i-ascund lumin torii lumina lor,
Sub p mânt Tu, Soare, ascunzându-Te.

8. Cela ce cu-n semn

A f cut la început p mântul,
Azi apune sub p mânt, ca un muritor;
Îngroze te-te de-aceasta, cerule !

9. Sub p mânt apui

Cela ce-ai f cut pe om cu mâna,
Ca pe oameni s -i înal i din c derea lor,
Cu puterea Ta atotputernic .

10. Veni i s cânt m

Lui Hristos cel mort, Ce-i plâns cu jale,
Ca femeile, ce mir au adus atunci,
S-auzim cu ele: „Bucura i-v !”

11. Cu adev rat,

Nesecat Mir e ti, Cuvinte Doamne;
Pentru-aceea i femeile mir i-aduc,
Celui viu, ca unui mort i îngropat.

12. Cu-ngroparea Ta

Ai zdrobit de tot iadul, Hristoase,
i cu moartea Ta pe moarte ai omorât,
i din stric ciune lumea mântuie ti.

13. Râu de via e ti

Ce din Tat l curgi, În elepciune,
Iar în groap apunând, via d ruie ti,
Celor din adâncurile iadului.

14. „Ca s înnoiesc

Firea oamenilor cea zdrobit ,
Eu cu moartea Mi-am r nit trupul Meu, voind;
Deci, jelind, nu- i bate pieptul, Maica Mea”.

15. Sub p mânt apui,

Cel ce e ti Luceaf r al drept ii,
i pe mor i i-ai ridicat, ca dintr-un somn greu,
Alungând din iad tot întunericul.

16. Bob cu două firi:
 Dă-torul de viață, astăzi,
 În adâncul pământ, cu lacrimi se seamănă;
 Însă răsarind, lumea va bucura.
17. S-a temut Adam,
 Dumnezeu umblând în rai, atuncea,
 Iar acum s-a bucurat că-ai venit la iad;
 Când zâmbind atunci, acum s-a ridicat.
18. Maica Ta acum
 Varsă râuri de lacrimi, Hristoase,
 I-a strigat, când Te-ai văzut cu trupu-n mormânt:
 „Înviază, Fiule, precum ai spus!”
19. Iosif Te-a ascuns,
 Cu evlavie, în groapă nouă;
 Și cântări dumnezeiești, de-ngroparea Ta,
 I-a cântat, cu lacrimi împletindu-le.
20. Doamne, Maica Ta,
 Pironit văzându-Te pe cruce,
 De amară întristare, sufletul ei
 S-a prătruns de cuie și de sabie.
21. Maica Ta, văzând
 Adăparea Ta cu fiere, Doamne,
 Cel ce ești dulcea a lumii noastre întregi,
 Fa-ă ei cu-amare lacrimi a udat.
22. „Rău m-am întristat
 Și rărunchii mi se rup, Cuvinte,
 Junghierea Ta nedreaptă văzându-o”,
 Zis-a Preacurata, tânguindu-se.
23. „Cum am să-ți închid
 Ochii dulci și-ale Tale buze, Doamne,
 Și cum dar ca pe un mort Te voi îngropa?”,
 Iosif a strigat, înfiorându-se.
24. Jalnice cântări
 Iosif și cu Nicodim cântă
 Lui Hristos ce S-a-ngropat, acum, în mormânt
 Și cu dânii cântă cetele cerești.
25. Sub pământ apui

Tu, Hristoase, Soare al drept ii;
Deci i buna, Maica Ta, care Te-a n scut,
De dureri se stinge, nev zându-Te.

26. Iadul s-a-ngrozit

D t torule de via , Doamne,
Când pr dat i-a v zut bog ia lui
i-nvia i pe mor ii cei lega i din veac.

27. Soare luminos

Dup noapte str luce te, Doamne;
Iar Tu, dup moartea Ta, str luce ti mai mult,
Înviind din groap ca un Dumnezeu.

28. Ziditorule,

Primindu-Te în sân p mântul
S-a cl tit de frica Ta, Preaputernice,
i pe mor i cutremurul i-a de teptat.

29. O, Hristoase-al meu !

Iosif i Nicodim cu miruri,
Într-un chip deosebit, acum Te g tesc
Strigând: „O, p mâte-nfrico eaz -te !”

30. Doamne, ai apus

i cu Tine-a soarelui lumin ;
Iar f ptura de cutremur cuprins-a fost,
F c tor al tuturor vestindu-Te.

31. Piatra cea din unghi

O acoper piatra t iat
i pe Domnu-L pune-n groap un muritor.
Înfioar -te, de-acum, pământule !

32. „Vezi-ne aici:

Ucenicul cel iubit i Maica,
i cu dulce glas r spunde-ne, Fiule !”,
A strigat Curata, cu amar plângând.

33. Tu, ca Cel ce e ti

De via d t tor, Cuvinte,
Pe iudei nu i-ai ucis, fiind r stignit;
Ba chiar i pe mor ii lor îi înviezi.

34. Nici chip ai avut,

Nici frum'se e, când p timeai, Doamne;
Dar mai mult ai str lucit, când ai înviat,

i cu sfinte raze ne-ai împodobit.

35. Ai apus în trup,
Sub p mânt, nestinsule Luceaf r;
i aceasta neputând vedea soarele,
În amiaz -zi el s-a întunecat.
36. Luna, soarele
Se întunec -mpreun , Doamne,
i robi binevoitori i s-au ar tat
i în mantii negre s-au înve mântat.
37. „Chiar de-ai i murit,
Dar suta ul Dumnezeu Te tie;
Iar eu cum Te-oi pip i, Dumnezeul meu,
M cutremur”, a strigat cel cu bun chip.
38. A dormit Adam
i din coasta lui-' i scoase moarte;
Tu dormind acum, Cuvinte-al lui Dumnezeu,
Lumii via izvor ti din coasta Ta.
39. Ai dormit pu in
i-ai dat via celor mor i, Hristoase,
i-nviind ai înviat pe cei adormi i,
Ce-adormiser din veacuri, Bunule.
40. De ai i murit,
Dar ai dat vinul de mântuire,
Vi , care izvor ti via tuturor;
Patima i crucea a i le sl vesc.
41. Cum au suferit
Cere tile cete îndr zneala
Celor ce Te-au r stignit, Dumnezeule,
Când Te v d gol, sângerat i osândit ?
42. O, neam jidovesc
Înd r tnic, ce-ai primit arvuna !
Cunoscut-ai ridicarea Bisericii;
Pentru ce dar pe Hristos L-ai osândit ?
43. În batjocur
Tu îmbraci pe Împodobitorul,
Care cerul a-nt rit i-a împodobit
Tot p mântul, într-un chip preaminunat.

44. Ca un pelican,
Te-ai rînit în coasta Ta, Cuvinte;
î-ai dat via î-ai Tîi fii, care au murit,
Rîspîndind asupra lor izvoare vii.
45. Oarecînd Navi,
Opri soarele, zdrobind du_manii;
Iar Tu, Soare, ascunzîndu-î lumina Ta,
Ai zdrobit pe-al iadului stîpînitor.
46. Nu Te-ai desp_rîit
De-al P_rintelui sîn, Milostive,
Chiar binevoind a lua chip de muritor;
î în iad Hristoase-al meu, Te-ai pogorît.
47. Tîns fiind pe lemn,
Cel ce spînzuri p_mîntul pe ape,
În p_mînt, f_rî suflare, acum cobori;
Care lucru nerîbdîndu-l, tremurî.
48. „Vai, o, Fiul meu !”,
Preacurata jele te îi zice
Cî „pe care-L a teptam ca pe-un Împ_rît,
Osîndit acum pe cruce îl privesc !”
49. „Astfel mi-a vestit
Gavriil, venind din cer la mine:
El mi-a spus cî-mp_rîia Fiului meu
Este o împ_rîie ve_nicî.”
50. „Vai, s-a împlinit
A lui Simeon proorocie
Cî prin inima mea sabie a trecut;
O, Emanuile, Cel ce e_tîi cu noi !”
51. O, iudeilor !
Ruîna i-ve_mî car de morîi
Învîia î de D_t_torul vie îi lor,
Cel pe Care, plini de pizmî, L-a î ucis.
52. S-a cutremurat
î lumina soarele î-a stîns-o,
Cînd în groapî Te-a v_zut neînsufle it;
Nev_zuta mea luminî, Bunule !
53. Cu amar plîngea
Preacurata Maica Ta, Cuvinte,

Când pe Tine Te-av zut acum în mormânt;
Ne-nceput i negrite Dumnezeu !

54. Maica Precista

Omorârea Tav zând, Hristoase,
Cu adânc-am rciune, ie-igr ia:
„Snuzbove ti, Via , între mori !”

55. Iadul cel cumplit

Tremura, când Te-av zut pe Tine,
Venic Soare al m ririi, Hristoase al meu,
i în grab' a dat din el pe cei lega i.

56. Ce priveli te

Mare i grozav-acum se vede;
Cci al vie ii D t tor moarte-a suferit,
Voind El s dea via tuturor !

57. Coasta i-au împuns,

Mâinile i-au pironit, St pâne;
i cu rana Ta din coast ai vindecat
Ne-nfrânarea mâinilor str mo ilor.

58. Oarecând jelea

Toat casa pe fiul Rahilei;
Iar acum pe al Fecioarei Fiu îl jelesc
Maica Lui i ceata Ucenicilor.

59. Palme i loviri

I s-au dat lui Hristos peste fa ,
Celui ce cu mâna Sa pe om pl smui,
i-a zdrobit cu totul ale fiarei f lci.

60. Toi cei credincio i,

Cu-ngroparea Ta sc pa i de moarte,
Îi cinstim, Hristoase-al nostru, cu laude,
R stignirea i-ngroparea Ta acum.

61. Cel f r' de-nceput,

Ve nice P rinte, Fiu i Duh Sfânt,
Între te st pânirea 'mp ra ilor
Împotriva du manilor, ca un bun.

62. Ceea ce-ai n scut,

Preacurat Fecioar , Via a,
Potole te dezbinarea-n Biseric
i d pace, ca o bun , tuturor.

63. Cuvine-se, dar,
 Să cîdem la Tine, Ziditorul,
 Căla ce pe cruce mîinile î-ai întins
 î-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

Starea a treia

1. Neamurile toate
 Laud -ngropării
 î-aduc, Hristoase-al meu.
2. Arimateanul
 Jalnic Te pogoară
 î în mormînt Te-ngroap .
3. De mir purtătoare,
 Mirie, Hristoase,
 î-aduc cu sîrguin .
4. Vino-întreag fire,
 Psalmi de îngropare
 Lui Hristos să-l aducem,
5. Pe Cel viu cu miruri,
 Ca pe-un mort să-l ungem,
 Cu mironosi ele.
6. Fericite Iosif !
 Trupul ce dăvia ,
 Al lui Hristos, îngroap .
7. Cei hrîniți cu mînă
 Lovesc cu piciorul
 În Binefăcitorul.
8. Cei hrîniți cu mînă ,
 Oțet și fier
 î-aduc, Hristoase al meu.
9. O, ce nebunie !
 Pe Hristos omoară
 Cei ce-au ucis pe profeți.
10. Ca rob fără de minte,

A tr dat Iuda
Pe-Adâncu-n elepciunii.

11. Rob ajunge-acuma
Vicleanul de Iuda,
Cel ce-a vândut pe Domnul.

12. Zis-a în eleptul:
„Groap’-adânc este
Gâtlejul jidovilor.”

13. La viclenii jidovi,
C ile lor strâmbe
Curse i ciulini sunt.

14. Iosif i Nicodim
Pe Domnul îngroap ,
Cu toat cuviin a.

15. Slav ie, Doamne,
Cel ce dai via
i-n iad, puternic, cobori.

16. Maica Preacurata
Se jelea, Cuvinte,
Pe tine mort v zându-Te.

17. „Prim vara dulce,
Fiul meu preadulce.
Frum’s-e ea unde i-a apus ?”

18. Plângere pornit-a
Maica Preacurata,
Când ai murit, Cuvinte.

19. Vin cu mir, s -L ung ,
De mir purt toare,
Pe Hristos, Mirul ceresc.

20. Cu moartea pe moarte
O omori Tu, Doamne,
Cu sfânta Ta putere.

21. Piere-am gitorul,
Scap am gitul
Cu-n elepciunea- i, Doamne.

22. Cade vânz torul
În fundul gheenei,
În groapa stric ciunii.
23. Curse de ciulini sunt
C ile lui Iuda,
Celui nebun i viclean.
24. Pier r stignitorii,
Împ rate-a toate,
Dumnezeiescule Fiu.
25. To i pier, împreun ,
În groapa pierz rii,
B rba ii sânziurilor.
26. „Fiule din Tat I,
Împ rat a toate,
Cum ai primit patima ?”
27. Maica, mielul eua,
Mielul ei pe cruce
V zându-L, s-a tânguit.
28. Trupul ce d via
Iosif împreun
Cu Nicodim îngroap .
29. Mult înl crimat
A strigat Fecioara,
Runchii p trunzându- i:
30. „O, a mea lumin ,
Fiul meu preadulce,
Cum Te-ai ascuns în groap ?”
31. „Nu mai plânge Maic ;
Pe Adam i Eva
Ca s -i slobod, Eu suf r”.
32. „Fiul meu, sl vescu- i
Înalta-ndurare
Prin care rabzi acestea”.
33. Cu o et i fiere
Te-au ad pat, Doamne,
Gustarea veche s-o strici.

34. Te-ai suit pe cruce,
Cel ce alt dat
Umbri i poporul sub nor.
35. De mir purt toare,
Venind la a Ta groap ,
i-duceau, Doamne, miruri.
36. Scoal -Te, 'ndurate,
i pe noi ne scoate
Din a gheenei groap !
37. „Doamne, înviaz ”,
Zicea, v rsând lacrimi,
Maica Ta ce Te-a n scut.
38. Înviaz -n grab ,
Alungând durerea
Curatei Tale Maice !
39. Prinse-au fost de fric
Cere tile cete,
Când Te-au v zut mort, Doamne.
40. Iart de gre ale
Pe cei ce, cu fric ,
Cinstesc ale Tale patimi.
41. O, înfrico at ,
Str in vedere;
Pământul cum Te-ascunde !
42. Alt dat' un Iosif
i-a slujit în fug
i-acum Te-ngroap altul.
43. Plânge, Te jele te,
Preacurata- i Maic ,
Fiind Tu mort, Cuvinte.
44. Spaim ia pe îngeri
De grozava- i moarte,
O, F c tor a toate !
45. Pân -n zori, cu miruri
i-au stropit mormântul

Cele în elep ite.

46. Pace în Biserici,
Lumii mântuire,
Prin învierea- i d -ne !
47. O, Treime Sfânt ,
Tat , Fiu i Duh Sfânt,
Lumea o mântuie te.
48. Robilor t i, Maic ,
D -le ca s vad
'Nvierea Fiului t u !
49. Neamurile toate
Laud -ngrop rii
i-aduc, Hristoase al meu.

**PROHODUL
DOMNULUI DUMNEZEULUI SI
MANTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS**

FOLOSITI TEXTUL DOAR DACA AVETI CERTITUDINEA CA ESTE CONFORM CU ORIGINALUL ROMANESC NECENZURAT. PENTRU ACEASTA PROCURATIVA LUCRAREA DOAR DE LA PERSOANE DE INCREDERE CARE AU VERIFICAT INTEGRITATEA TEXTULUI, SAU DESCARCATI-O DE PE SITEUL

<http://www.angelfire.com/space2/carti/>
<http://www.homepagez.com/apologeticum/>
<http://www.pagerealm.com/apologeticum/>

Rugati-va pentru cei ce au trudit la realizarea
acestei versiuni digitale.

APOLOGETICUM

2003
